Sportul, școală a educației

Performanțele echipei, mîndria întregului colectiv

LA TURNEUL FINAL AM PLÎNS ȘI NOI, ȘI FETELE...

„Știm că Penicilina aparține în primul rînd întreprinderii de antibiotice, dar noi o socotim mîndria Iașului"

Cel ce trece prima oară pragul Întreprinderii de antibiotice din Iași va fi surprins, printre altele, de sentimentele adînci de dragoste și prețuire ale tuturor angajaților de aici pentru voleibalistele „Penicilinei", fruntașe în primul eșalon al țării.

Cum a apărut, ce a determinat această mare pasiune pentru volei, această afecțiune puțin comună pentru echipă? — a fost întrebarea la care am căutat un răspuns în mijlocul colectivului de la „antibiotice", în „dulcele tîrg" moldovean, „orașul celor șapte coline", cum le place suporterilor să-l numească în cîntec. Și, așa cum bănuiam, nu a fost greu să-l aflăm. Răspunsul fără cuvinte pe care fotografiile-medalion ale dublei cîștigătoare a titlului național și mereu aspirantei la tricourile de campioană îl dau de la panouri, de pe pereții multor încăperi, din dulapurile sau cușetele personale este întregit de căldura și emoția cu care oamenii îți vorbesc despre echipa lor favorită. Fiecăruia îi face plăcere să discute despre „Penicilina", să-și motiveze simpatia pentru ea, să-ți împărtășească secretul liantului trainic dintre echipă și colectivul căruia îi aparține. Cei mai mulți își amintesc cum s-a ridicat echipa, acum aproape 20 de ani, din inima colectivului, cum s-a făcut îndrăgită încă de atunci „**cînd, după terminarea programului, cîteva fete își luau plăscioarele cu mîncare de la cantină și, împreună cu merceologul N. Roibeșeu, plecau să se antreneze**" (tehnicianul **Sandu Sava**).

Apropierea inițială s-a menținut și s-a strîns pe măsură ce „Penicilina" își făcea un nume sonor în voleiul național, ajungînd repede în primul eșalon și apoi, treaptă cu treaptă, pînă la cel dintîi titlu obținut de o echipă provincială, apoi la al doilea... „**Căldura, stima și simpatia noastră, a tuturor, față de echipă** — spunea Ad. Cumpănă, coordonatorul P.S.I. — **avea temeiuri puternice: hărnicia lor la locul de muncă, truda de ore în șir la antrenamente, la care cei mai mulți dintre noi eram martori**".

Ca unuia căruia îi plăcea să joace volei, interlocutorul ne vorbește îndelung despre atașamentul voleibaliștelor față de colectiv, despre strădaniile lor de a-l reprezenta cu cinste, de a-i

Galeria ieșeană surprinsă de fotoreporterul nostru Ion Mihăică *într-un moment de entuziasm, la începutul derbyului cu Dinamo, la turneul final al campionatului, programat la Ploiești. După meci însă tristețea a luat locul bucuriei...*

face față, despre familiile închegate pe care și le-au întemeiat cîteva dintre fete, despre modestia de care dau dovadă în toate împrejurările.

În secția a doua a întreprinderii unde lucrează aproape toate fetele care nu sînt studente sau eleve, operatorul chimist **Ion Băgăian** ne înfățișează cu mîndrie rezultatele în muncă ale **Aurelici Ichim, Anei Chirițescu** și, mai ales, **Carolinei Hatură**, o economistă foarte pricepută și conștiincioasă. „**Aici, la noi, a apărut de fapt echipa**", spune el. Și ne justifică cu multe argumente simpatia față de aceasta, izvorîtă din aprecierea reciprocă a muncii, din străduințele pe „două fronturi" de a spori prestigiul întreprinderii... Cu aceeași înflăcărare colegii le sprijină pe fete la locul de muncă sau de pe marginea terenului...

La rîndul său, lăcătușul mecanic **Ioan Căpraru** ne declară că întreaga masă a lucrătorilor apreciază eforturile voleibaliștelor, le înconjoară cu dragoste: „**Noi sîntem mîndri de rezultatele echipei, iar afirmarea ei o socotim ca o afirmare a întregului colectiv. Fiind alături de noi, le cunoaștem și în ceea ce privește viața de familie, le observăm strădaniile de a-și continua studiile, de a se realiza ca oameni, munca neîncetată pentru perfecționarea sportivă. Simpatia unanimă de care se bucură ele se explică, totodată, prin aceea că fac parte dintr-un colectiv tînăr, iubitor al sportului, rezultatele obținute fiind prețuite de întregul oraș**".

Toți cei cu care am stat de vorbă în întreprindere și-au exprimat convingerea că echipa lor favorită are posibilități să cucerească un nou titlu și că ei vor fi, ca întotdeauna, alături de ea „**și la bine, și la rău**". Cred în fete, în priceperea antrenorului **Roibescu**. Și știu că nu-i vor dezamăgi...

După cîteva ceasuri, coborăm dinspre Copou cu tînărul inginer **Radu Ruscior**, de la Combinatul de fibre sintetice, cunoscutul conducător al galeriei, aranjorul bucăților muzicale și textelor care fac farmecul acestei galerii. „**Sîntem suporterii întregului sport ieșean, dar sîntem parcă cei mai mult legați sufletește de această echipă, pe care o știm de la înființare și cu care am crescut. E drept că Penicilina aparține, în primul rînd, Întreprinderii de antibiotice, dar noi o socotim mîndria întregului oraș. Și, ca noi, miile de spectatori și susținători fideli ai Iașului. Dealtfel, nucleul galeriei noastre este alcătuit din muncitori, elevi, studenți, intelectuali, care vin cu aceeași plăcere și la antrenamente. Și, ca să nu stăm degeaba privind repetările grele și umeroase ale schemelor, „muncim" și noi în tribună, ne antrenăm învățînd noi cîntece... Le cunoaștem bine pe fete, le prețuim pentru eforturile și sacrificiile pe care le fac și de aceea le susținem, însoțindu-le cu cîntecele și încurajările noastre la meciuri. Anul acesta am fost la toate deplasările grele, cu excepția celei de la Craiova, într-o etapă la mijloc de săptămînă... Acolo s-a pierdut titlul. Și cred că ar fi contat sprijinul nostru... Ne-a amărît rău acest lucru și, la Ploiești, la turneul final, am plîns și noi, și fetele. Asta ne-a apropiat și mai mult...**"

Aurelian BREBEANU

Important moment din desfășurarea „DACIADEI"

LA ARAD, O VERITABILĂ SĂRBĂTOARE A ATLETISMULUI DE MASĂ

● A IX-a ediție a „Pentatlonului atletic școlar" ● Ediția inaugurală a „Concursului de ștafete al elevilor"

Stadionul Gloria din orașul Arad va fi — sîmbătă și duminică — gazda uneia dintre cele mai importante competiții de masă programate în vacanța de vară și anume **finalele „Pentatlonului atletic școlar", întrecere aflată acum la a IX-a ediție.**

Organizată de C.C. al U.T.C., în colaborare cu Consiliul Național pentru Educație Fizică și Sport (prin Federația română de atletism și C.J.E.F.S. Arad), **competiția, care se desfășoară în cadrul „Daciadei", reunește la acest ultim act al ei cele mai bune 16 echipe** (cîte 8 de băieți și de fete) **dintre cele aproape 1 400 cîte au luat parte, în toamnă, la prima etapă a întrecerii.**

Inițiat cu scopul de a spori interesul tineretului din licee față de una dintre cele mai accesibile ramuri sportive, „Pentatlonul atletic școlar" constituie, totodată, o modalitate de selecție pentru activitatea de performanță. În ambele cazuri, realitatea a fost deosebit de încurajatoare: la etapa de masă — cum ține să sublinieze organizatorii — numărul elevilor participanți a fost de ordinul sutelor de mii. În același timp, o serie de concurenți, anticipînd speranțele care se pun în ei, s-au făcut remarcați prin rezultate care îi anunță drept protagoniști ai momentului final: **Sorin Rizea** (Alba) 7,15 m la lungime, **Cristian Rădulescu** (București) 1,96 m la înălțime, **Gheorghe Selea** (Cluj) 15 m la greutate, **Doina Budirincă** (București) 12,2 la 100 m etc.

Iată și formațiile finaliste: **FETE: Lic. ind. nr. 6 București, Lic. „N. Bălcescu" Cluj-Napoca, Liceul nr. 2 Deva, Liceul nr. 1 Baia Mare, Liceul „D. Cantemir" Iași, Liceul nr. 2 Bîrlad, Liceul „C. Hogaș" P. Neamț. BĂIEȚI: Lic. ind. nr. 20 București, Lic. „N. Bălcescu" Cluj-Napoca, Lic. „N. Bălcescu" Craiova, Lic. „D. Cantemir" Iași, Grupul școlar al Întrep. de rulmenți Bîrlad, Lic. „Ștefan cel Mare" Suceava, Lic. ind. nr. 7 Sibiu.**

Paralel, și în aceeași organizare, va avea loc ediția inaugurală a unei interesante și, într-un fel, inedite întreceri: **„Concursul de ștafete al elevilor".** Este vorba tot de o competiție de masă, cu etapă finală, care se bucură de participarea a peste 400 de elevi reprezentînd toate județele țării. Și în acest caz se așteaptă ca întrecerea de la Arad să scoată în evidență o serie de tineri sprinteri în măsură să se impună atenției specialiștilor.

SPORTUL ÎN TABERELE ȘCOLARE

(Urmare din pag. 1)

școlari care își petrec aici o parte a vacanței de vară se bucură din plin de soare, de apă, de amenajările existente. Reporterului îi este destul de greu să înregistreze, dintr-o privire, tot ceea ce i se înfățișează ochilor. Sintetizate, însă, notațiile mai multor zile ar putea fi rezumate astfel:

Diminețile debutează cu un program general de înviorare. Iau parte nu numai copiii, ci, în aceeași atmosferă de larg interes, și profesorii, instructorii de pionieri, toate cadrele didactice. Apoi, după micul dejun, start, cu toată lumea, spre mare. Imensa plajă se populează rapid cu miile de aspiranți la brevetul de înotător. Organizarea pe grupe, pe locuri de pregătire, desfășurarea activităților propriuzise nu este o treabă prea lesnicioasă. Dimpotrivă. Grija pentru fiecare copil, preocuparea pentru ca el să respecte strict limitele zonei de accesibilitate în mare se face simțită în toate cazurile. Ca un fel de supapă de siguranță — pe lîngă profesorii de serviciu — se află ambarcațiunile Salvamarului. Ca un intermezzo, dimineața, pauza de la ora 10, cu o gustare ce face și mai plăcută... partea a doua a activității de pe plajă, bineînțeles tot cu inițiere în înot, jocuri specifice și gimnastică.

După masa de prînz, odihnă obligatorie, iar apoi programul continuă pe bazele sportive cu întreceri de atletism, volei, baschet, tenis și fotbal. Cîștigătorii sînt premiați cu... dulciuri. Printre aceștia, voleibaliștii din Timiș, voleibalistele din Buzău, baschetbalistele din Satu Mare și baschetbaliștii din Capitală. La fotbal, am „prins" o finală de mare interes, **Constanța — Ploiești.** Copiii litoralului, cu **Titel Iancu,** un „viitor Dudu Georgescu", au fost revelația competiției. În fine, la tenis nota 10 pentru copiii Bihorului.

La Năvodari, deci, ar fi fost aproape de prisos să mai fi întrebat pe cineva ce loc ocupă sportul în viața taberei. O dovedesc faptele, acțiunile întreprinse, vizibile pentru orice vizitator al taberei.

Izvoarele-Maramureș: DIN START, SPORTUL O... CENUȘĂREASĂ!?

De la Baia Mare pînă la tabăra pionierilor situată la Izvoarele-Plești parcurgi un drum de vis: panglica de asfalt a șoselei trece peste barajul de pe Firiza și peste cîteva culmi semețe ale Gutîiului maramureșan. Un traseu inedit, străjuit de o floră bogată, pe o distanță de mers de o oră și jumătate. Este o tabără excelent plasată, în mijlocul unor frumuseți naturale și care, acum la a doua serie, beneficiază de serviciile unui colectiv de cadre didactice cu o recunoscută experiență pedagogică, în măsură să le întocmească programe cultural-artistice dintre cele mai atractive. Ceea ce este foarte bine.

Spre surprinderea noastră, însă, o tabără de pionieri și școlari care ar fi trebuit să aibă și cîteva (cel puțin) atribute de ordin sportiv, nu prea le are!? Exceptînd largile posibilități de practicare a drumețiilor și excursiilor (cîteva trasee au și fost „atacate", altele vizează vîrful Plești, cheile Tătarului, un tur al Maramureșului, care va trece prin Săpînța, Sighet, Vișeu, Borșa și Moisei), amenajările și, în general, dotările pentru sport sînt modeste: două porți de fotbal „plantate" pe un teren denivelat, un spațiu prea puțin generos pentru atletism (bineînțeles, dacă copiii nu vor să se limiteze la alergări de cros), un fel de traseu aplicativ și, tot improvizat, un teren de volei. În aceste condiții nu se pot prevedea dimensiuni spectaculoase Spartachiadei taberei pe care, totuși, cele două profesoare de educație fizică, **Doina Udrescu** și **Nicoleta Tudorancea,** o pregătesc cu multă sîrguință, în paralel cu concursurile de gimnastică-sportivă și modernă — care se doresc a fi mai mult decît o sinteză a programelor zilnice de înviorare, foarte gustate de copii și care se desfășoară atît dimineața cît și seara, înainte de culcare.

Sugerăm Inspectoratului școlar al județului Maramureș, sub egida căruia își desfășoară, în principal, activitatea tabăra de la Izvoarele-Plești, să aibă în vedere rezolvarea cît mai grabnică a problemelor de ordin sportiv. Cel puțin în seriile următoare copiii să beneficieze de amenajări și dotări pentru sport, peste materialele pe care le aduc în tabără, prin grija școlii sau a unității de pionieri de care aparțin...

O PROPUNERE PENTRU PREMIERE EXCEPȚIONALĂ

Cuptorul secției trăgătorie a Întreprinderii de țevi „Republica" trebuia reparat. Maistrul mecanic **Constantin Popescu** și-a strîns echipa și lucrul a început. Pentru ceilalți membri ai colectivului acest fapt nu a însemnat nimic deosebit. Cel puțin pînă la un punct. Adică pînă în clipa cînd treaba a fost încheiată. Abia atunci, numărînd zilele, ei și-au dat seama că reparațiile au fost terminate doar în șase zile și nu în două săptămîni cît durează în mod normal o astfel de lucrare. Cîștigul? Imens pentru bunul mers al întregii activități. L-am întrebat pe ing. **Vintilian Ciofu,** șeful secției, de ce ne relatează tocmai nouă, care am venit să ne interesăm de munca sportivilor întreprinderii, această întîmplare. Aveam să aflăm că maistrul Constantin Popescu, căruia nu-i lipsește multă vreme pentru a împlini două decenii aici, la „Republica", nu este altul decît fostul taloner al echipei de rugby Gloria, ale cărei culori le-a apărat, pînă în 1970, mai mult de zece ani, iar printre muncitori s-au numărat și lăcătușii **Marin Bujor, Constantin Bidirel** și **Gheorghe Alecu,** trei dintre cei care alcătuiesc generația nouă a rugbyștilor de la Gloria. „**În loc de orice alte laude** — ne spune interlocutorul nostru — **este suficient să amintesc că, doar cu cîteva elipe înainte de sosirea dv., am înaintat propunerile pentru premiere excepțională. În această propunere este sintetizată, de fapt, și părerea mea despre ei ca oameni, ca muncitori**". Rugbyștii de la Gloria au părăsit la finele campionatului scena primei divizii. Nu le-a fost ușor să intre a doua zi pe poarta întreprinderii. Simțeau mustrările din ochii colegilor. Unii i-au luat chiar la rost. „Se poate, măi băieți?!" Au plecat capul, au strîns din dinți, cu gîndul la viitor, la un viitor care să însemne din nou o prezență în primul eșalon. Secretarul organizației de partid pe secție, **Vasile Colceag,** ne vorbește despre „sportivii noștri". Își cîntărește vorbele, pentru că, ne spune, și laudele, și criticile trebuie să fie cît mai exacte, să se potrivească celui în cauză. Pentru cei 11 sportivi ai secției, numai cuvinte bune („pentru fiecare în parte" — ne precizează). Un scurt sondaj printre colegi ne întărește convingerea că muncitorii-sportivi nu reprezintă „o categorie cu probleme", ci una pentru care munca și sportul se îmbină în mod fericit.

Maistrul mecanic Constantin Popescu (fost rugbyst) și echipa sa (din care fac parte trei tineri sportivi) repară un cuptor în 6 zile în loc de 2 săptămîni!

Laboratorul este o veritabilă oază de liniște, în comparație cu activitatea de la „trăgătorie". Aici lucrează o fostă campioană mondială de popice, maestra emerită a sportului **Florica Neguțoiu,** și colegele ei de club **Luciana Alecu** (soția rugbystului Gh. Alecu) și **Rodica Iordache.** De 15 ani împreună în fața eprubetelor, **Mariana Pepenel** a ajuns să-și cunoască bine colegele sportive. „**Eu, una, recunosc, n-aș putea face ceea ce fac ele. Și muncă aici, și familie, și sport. Deseori mă mir cum de au timp pentru toate. Iar dacă urmăriți rezultatele, se vede foarte bine că nu fac lucru de mîntuială**". **Mariana Tone** se lasă mai greu convinsă să vorbească („**Nu din timiditate, dar ca fostă practicantă a sportului popicelor nu aș vrea să se creadă că laud din... spirit de echipă**"), dar cînd începe o face cu pasiune, cu dăruire. Este vorba doar despre munca lor, a tuturor, despre contribuția la îndeplinirea sarcinilor de producție, despre „**dezlănțuirea de fericire că o membră a echipei Gloria a urcat pe cea mai înaltă treaptă a unui campionat mondial. N-a fost numai bucuria ei, a noastră, a acestui mic colectiv, ci a tuturor angajaților întreprinderii**".

Întreprinderea de țevi „Republica" este o unitate unde, odată angajat, cu greu o mai părăsești. Secretarul comitetului sindicatului, **Gheorghe Calcan,** este mîndru de aceasta. „**Avem oameni buni. Și printre ei se află și sportivi, generații întregi**".

Emanuel FĂNTĂNEANU